

11/5-19

vårt Land

Politisk fri og uavhengig kristen dagsavis –
Grunnlagt 1945

Sjefredaktør/administrerende direktør

BJØRN KRISTOFFER BØRE

bjorn.kristoffer.bore@vl.no

Kirken og demokratiet

FRA Å være en statsivrt offentlig etat har Den norske kirke gjennomgått en gradvis demokratisering til dagens ordning, der Kirkemøtet med sine valgte medlemmer er øverste myndighet. Endringene i valgreglene, med åpning for flere lister, forsterker noen av utfordringene som oppstår når grasrotengasjementet møter den gamle eratskirkens formelle krav.

KIRKEPARTIET BØNNELISTA har klaget på at de fikk sin liste i Møre bispedømme avvist, mens nominasjonskomiteens liste ble godkjent. Ved fristens utløp oppfylte ingen av listene kravet om at 20 prosent av kandidatene skal være under 30 år. Forskjellen var at mens nominasjonskomiteens liste ble levert innen fristen, ble Bønnelista levert for sent. Sistnevnte har klagd saken inn for valgrådet i bispedømmet, men fått klagen avvist.

DET ER ting som tyder på at andre bispedømmer har praktisert en større fleksibilitet. Mens man i Nidaros bispedømme fikk ti dagers utsettelse på å levere listene, innvilget ikke Møre bispedømme utsettelse i det hele tatt.

DET GJØR at Bønnelista bør ha en relativt sterk sak dersom de klager avgjørelsen inn for Kirkerådet. På den ene siden avhenger tilliten til kirkeledemokratiet av at formelle krav følges. På den annen side styrker det ikke tilliten at man praktiserer kravene ulikt i ulike bispedømmer. Det er utvilsomt behov for presiserings- og regelverket, og kanskje også for å utvise en viss grad av fleksibilitet fram til praksisen blir lik i bispedømmene.

**Andre kirke-
lige organ-
isasjoner har lang
erfaring med å la
generalforsam-
linger og synode-
møter peke ut
hovedretningen.**

DET VIKTIGSTE er likevel å gjøre det mer attraktivt å delta i kirkeledemokratiet. På årets Kirkemøte var det mer enn én delegat som sukket tungt over detaljnivået i saksdokumentene. Det bør gjøres grundige vurderinger av hvilke saker som kan delegeres til Kirkerådet og hvilke saker som kan behandles på administrativt nivå. Lignende vurderinger bør gjøres på regionalt nivå.

ANDRE KIRKELIGE organisasjoner har lang erfaring med å la generalforsamlinger og synodemøter peke ut hovedretningen, mens detaljene behandles på andre nivåer. Innvendingen – at dette svekker innflytelsen, og dermed demokratiet – synes ikke å stemme med opplevelsen i disse organisasjonene. Den norske kirke har utvilsomt muligheter til å gjøre noe med situasjonen.